

تأثیر مصرف عصاره گیاهی کالپوره (Teucrium Polium) بر شاخص پراکسیداسیون لیپیدی پس از یک وله فعالیت هوایی

* دکتر سیروان آتشک: استادیار و متخصص فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران
*(نویسنده مسئول). s.atahashak@iau-mahabad.ac.ir

دکتر کمال عزیز بیگی: استادیار و متخصص فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد سنتنچ، دانشگاه آزاد اسلامی، سنتنچ، ایران.
kazizbeigi@gmail.com

مهدي سليماني: دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی ورزشی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران. soleimani_68@yahoo.com

محمد قادری: دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران.
m.ghaderi420@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۲/۶/۳۱ تاریخ دریافت: ۹۱/۱۱/۸

چکیده

زمینه و هدف: علی رغم اینکه اغلب مطالعات نشان داده اند که فعالیت های ورزشی منظم مزایای فراوانی برای سلامتی افراد به همراه دارد، اما گزارش داده شده است که یک جلسه فعالیت ورزشی شدید می تواند با تولید گونه های فعال اکسیژن موجب آسیب های ناشی از استرس اکسایشی و کاهش عملکرد ورزشی شود. از طرفی نتایج برخی از مطالعات نشان می دهند که مداخلات تغذیه ای و استفاده از مکمل های آنتی اکسیدانی می تواند راه کاری مناسب برای محافظت در برابر استرس اکسایشی ناشی از فعالیت های ورزشی باشد. بنابراین هدف از پژوهش حاضر تعیین تأثیر مصرف عصاره گیاهی کالپوره بر غلظت 8-iso-PGF2α ورزشکاران جوان متعاقب یک جلسه فعالیت هوایی شدید فرازینده بود.

روش کار: در یک کار آزمایی نیمه تجربی با طرح دو سو کور ۲۴ دانشجوی تربیت بدنی (سن: ۲۲/۵۸±۱/۹۴ سال؛ وزن: ۷۵/۸۰±۷/۷۱ کیلوگرم؛ شاخص توده بدنی: ۲۳/۸۶±۱/۶۱ کیلوگرم بر متر مربع) در طرح دو سویه کور در دو گروه مکمل (۱۲ نفر) و شبه دارو (۱۲ نفر) جایگزین شدند. افرادی که در گروه مکمل قرار گرفتند یک هفته قبل از اجرای بروتکل فعالیت هوایی روزانه مقدار ۱۲۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن کالپوره دریافت کردند. در افراد گروه دارونما نیز شبه دارو به همین شکل تجویز شد. سپس یک روز پس از آخرین جلسه مصرف مکمل افراد دو گروه در یک آزمون ورزشی هوایی شرکت کردند. نمونه های خونی آزمودنی ها از ورید آنتی کوپیتال آن ها در ۴ نوبت قبل از مصرف مکمل، قبل از اجرای آزمون ورزشی، بالا فاصله و ۲۴ ساعت بعد از اجرای آزمون ورزشی اخذ و شاخص پراکسیداسیون لیپیدی 8-iso-PGF2α مورد اندازه گیری قرار گرفت. داده های تحقیق با استفاده از آزمون ANOVA با اندازه گیری های مکرر در سطح معنی داری ($p \leq 0.05$) تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: نتایج نشان داد که بیومارکر 8-iso-PGF2α ۸-بالا فاصله و ۲۴ ساعت بعد از فعالیت ورزشی در هر دو گروه به طور معنی داری افزایش پیدا کرد ($p < 0.05$). اما غلظت 8-iso-PGF2α ۸- ساعت بعد از فعالیت هوایی در گروه شبه دارو نسبت به گروه دریافت کننده مکمل کالپوره به طور معنی داری بالاتر بود ($p = 0.001$).

نتیجه گیری: در مجموع می توان گفت که عصاره گیاهی کالپوره به عنوان یک مکمل آنتی اکسیدانی می تواند تأثیر مثبتی بر پراکسیداسیون لید غشای سلول ها و نیز لیپید های پلاسمایی داشته باشد و از آن می توان جهت جلوگیری از اثرات مخرب رادیکال های آزاد استفاده کرد.

کلیدواژه ها: عصاره گیاه کالپوره، پراکسیداسیون لیدی، فعالیت هوایی.

مقدمه

علی رغم این واقعیت که انجام فعالیت های ورزشی منظم با سازگاری های فیزیولوژیکی متعددی همراه بوده، و مزیت های فراوانی برای سلامتی افراد از قبیل جلوگیری از بیماری های قلبی-عروقی، دیابت، چاقی و انواع مختلف سرطان ها به همراه دارد (۱)، با این حال بعضی از گزارش ها حاکی از آن است که یک جلسه فعالیت ورزشی شدید می تواند باعث تولید گونه های فعال اکسیژن-نیتروژن و متعاقب آن آسیب های ناشی

از استرس اکسایشی (Oxidative stress) شود (۲-۳). به طوری که وارینگ و همکاران گزارش دادند که غلظت ۸-ایزو پروستاگلاندین F2a (iso-PGF2α) به عنوان یکی از شاخص های استرس اکسایشی و پراکسیداسیون لیپیدی در مردان و زنان سالم به دنبال ۲۰ دقیقه فعالیت هوایی با شدت بالا به طور معنی داری افزایش پیدا می کند (۴). همچنین نشان داده شده است که سطوح مالون دی آلدئید (MDA) به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی بعد از یک مسابقه

محققان و درمانگران سنتی قرار گرفته است عصاره گیاه کالپوره (Teucrium polium) است (۱۳). این گیاه از خانواده لابیاته بانام محلی کلپوره می‌باشد که اغلب در نواحی سنگلاخی و ماسه زارهای نواحی مختلف اروپا، منطقه مدیترانه، شمال آفریقا و جنوب غرب آسیا از جمله ایران پراکنده‌گی دارد (۱۴). در واقع استفاده از این گیاه برای قرن‌های متمامدی (بیش از ۲۰۰۰ سال قبل) در طب سنتی برای درمان بیماری‌های مختلف کاربرد دارد (۱۵). اما بر اساس مطالعات قبلی اثرات درمانی این گیاه دارویی بیشتر به اثرات آنتی اکسیدانی آن نسبت داده می‌شود (۱۶). مشخص شده است که اثرات سودمندی بر شاخص‌های پراکسیداسیون لیپیدی و استرس اکسایشی دارد (۱۵).

لذا با توجه به اینکه انجام فعالیت‌های هوایی شدید ممکن است باعث ایجاد شرایط استرس اکسایشی و متعاقب آن کاهش عملکرد در ورزشکاران شود و نظر به اثرات سودمند احتمالی مکمل‌های آنتی اکسیدانی برای افراد درگیر در فعالیت‌های شدید، مطالعه حاضر قصد دارد تا تاثیر مصرف کوتاه مدت عصاره گیاهی کالپوره (Teucrium Polium) را بر غلظت ۸-هیدروکسی ایزو پروستاگلاندین (8-iso-PGF_{2α}) سرمی، به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی، در ورزشکاران جوان پس از یک جلسه فعالیت هوایی شدید فراینده مورد بررسی قرار دهد.

روش کار

در یک کار آزمایی نیمه تجربی با طرح دو سو کور ۲۴ دانشجوی مرد تربیت بدنی به صورت داوطلبانه انتخاب، و پس از شرح کامل موضوع، اهداف، روش‌های تحقیق و اخذ فرم رضایت نامه و پرسش نامه سلامت، در دو گروه مکمل (۱۲ نفر) و دارونما (۱۲ نفر) جایگزین شدند. هیچ کدام از آزمودنی‌ها در طی شش ماه گذشته هیچ گونه مکمل و یا دارویی مصرف نکرده بودند. به علاوه، فاقد هر گونه سابقه مشکلات سلامتی مزمن رایج و بیماری‌های مختلف از قبیل: بیماری‌های تنفسی، متابولیکی، قلبی-عروقی، کلیوی و کبدی بودند.

فوق استقامتی به طور معنی داری افزایش پیدا می‌کند (۵).

در واقع مشخص شده است که در طی فعالیت‌های ورزشی (با شدت و مدت بالا)، سطوح مصرف اکسیژن و مقدار سوخت و ساز به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش پیدا می‌کند (۶)، که این امر منجر به افزایش تولید گونه‌های فعال اکسیژنی مخصوصاً آنیون سوپر اکسید در میتوکندری شده و موجب افزایش استرس اکسایشی خواهد شد (۷). به علاوه، گزارش داده شده است که در تمرینات و فعالیت‌های ورزشی، استرس اکسایشی می‌تواند در آسیب عضلانی و پیشرفت علائم بیش تمرینی از قبیل خستگی دخیل بوده و باعث کاهش عملکرد ورزشی در ورزشکاران شود (۶، ۸ و ۹).

از طرفی بدن ارگانیسم‌ها دارای سیستم آنتی اکسیدانی متشکل از آنتی اکسیدان‌های آنزیمی و غیر آنزیمی بوده که به عنوان یک واحد پیچیده برای تنظیم گونه‌های فعال اکسیژن عمل می‌کند و از سلول‌های بدن در برابر آسیب‌های اکسیداتیو محافظت می‌کند (۱۰). با این حال این مکانیسم‌های آنتی اکسیدانی درون زا ممکن است در طی فعالیت‌های ورزشی شدید ناکارامد عمل کرده و نتوانند به طور کامل از آسیب اکسایشی جلوگیری کنند (۱۱). بنابراین در چنین موقعی نقش آنتی اکسیدان‌های تغذیه‌ای برای کمک به افزایش سطوح آنتی اکسیدانی و پیشگیری از صدمات وارد به ترکیبات سلولی توسط گونه‌های فعال اکسیژن (Reactive Oxygen Species-ROS) اهمیت پیدا می‌کند (۱۲) به طوری که نتایج برخی از مطالعات پیشین بیانگر این است که به کارگیری عوامل تغذیه‌ای و استفاده از مکمل‌های آنتی اکسیدانی می‌تواند یکی از راه‌کارهای مناسب برای محافظت در برابر استرس اکسایشی ناشی از فعالیت‌های ورزشی باشد.

با توجه به روشن شدن عوارض جانبی و آثار زیانبخش داروهای سینتیک، استفاده از داروهای گیاهی و طبیعی دارای خواص آنتی اکسیدانی ممکن است بسیار موثر واقع شود. یکی از این گیاهان دارویی که به واسطه فعالیت‌های آنتی اکسیدانی قابل توجه اش از دیرباز مورد توجه

موردن استفاده شده در این پژوهش آزمون تعديل شده ۲۰ متر رفت و برگشت شاتل ران بود. روش اجرای آزمون به این ترتیب بود که آزمودنی‌ها روی یک مسیر صاف ۲۰ متری به صورت رفت و برگشت به طور متواالی شروع به دویدن می‌کردند. سرعت شروع آزمون در ابتدا برابر با $8/5$ کیلومتر در ساعت $2/36$ (متر/ثانیه) بود و در هر دقیقه $5/4$ کیلومتر (در ساعت معادل $14/0$ متر/ثانیه) بر سرعت آزمون افزوده می‌شد. وقتی سیگنال‌ها پخش می‌شد آزمودنی‌ها می‌بايست در ابتدا یا انتهای خطوط قرار می‌گرفتند. وقتی فرد برای اولین بار از سیگنال‌ها عقب می‌ماند اولین هشدار به او داده می‌شد و در سومین هشدار آزمون متوقف شده و حداکثر سرعتی را که شخص در مرحله قبل داشت و همچنین تعداد دورهای رفت و برگشت وی جهت برآورد اکسیژن مصرفی بیشینه‌ی مورد استفاده قرار گرفت. لازم به ذکر است آزمون ورزشی مذکور از جمله آزمون‌های هوازی شدید، به صورت دویدن مداوم انجام می‌شد که در هر مرحله شدت دویدن افزایش پیدا می‌کرد.

جهت بررسی متغیر بیوشیمیایی مورد نظر عمل خونگیری از تمامی آزمودنی‌های دو گروه در چهار مرحله صورت گرفت. بدین ترتیب اولین مرحله خونگیری یک روز قبل از مصرف مکمل آنتی اکسیدان در ساعت ۸ صبح به حالت ناشتا از محل ورید آنتی کوبیتال آزمودنی‌ها اخذ شد. در این مرحله از همه آزمودنی‌ها خواسته شده بود که دو روز قبل از نمونه گیری از انجام هر گونه فعالیت ورزشی سنگین پرهیز نمایند. سپس آزمودنی‌ها به مدت یک هفته به مصرف مکمل پرداخته و نمونه‌های خونی بعدی بلافاصله قبل از شروع فعالیت ورزشی، بلافاصله بعد و نیز ۲۴ ساعت پس از اجرای فعالیت ورزشی هوازی فزاینده از آزمودنی‌ها جمع‌آوری شد. روش اندازه‌گیری به این ترتیب بود، که در هر مرحله مقدار 5 میلی‌لیتر خون از محل ورید پیش آرنجی آزمودنی‌ها با استفاده از سرنگ‌های 5 سی سی گرفته شد. سپس بخشی از نمونه‌ی خونی به شکل سرم (بخش جداشده پس از انعقاد نمونه‌ی خونی) با

شیوه آماده سازی مکمل و تهیه عصاره آن مطابق با پژوهش‌های پیشین بود (۱۷). بدین ترتیب که گیاه کالپوره در فصل بهار از تپه‌های و کوهستان‌های شمال غرب کشور جمع آوری و سپس اندام‌های هوایی آن (ساقه، برگ و ساقه) جدا و تمیز شده و برای چندین روز در دمای اتاق و به دور از نور خورشید و رطوبت قرار داده شدند تا خشک شوند. سپس با استفاده از دستگاه آسیاب پودر شده و پس از توزین در بسته‌های پلاستیکی قرار داده شد. افرادی که در گروه مکمل کالپوره قرار گرفتند یک هفته قبل از اجرای آزمون فعالیت هوازی به مدت یک هفته روزانه مقدار 125 میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن عصاره گیاه کالپوره را به روش دم کرده دریافت کردند. لازم به ذکر است مقدار دوز انتخابی مکمل بر اساس مطالعات قبلی صورت گرفت (۱۸). در گروه دارونما نیز دارونمایی به همین شکل تجویز شد. از کلیه آزمودنی‌های دو گروه درخواست شد که در طول مطالعه، رژیم غذایی معمول خود را پیروی کنند و بسته به گروهی که در آن هستند فعالیت بدنی خود را تغییر ندهند و یا در فعالیت‌های ورزشی دیگر شرکت ننمایند. به علاوه، با استفاده از پرسش نامه تغذیه‌ای 24 ساعته در حین اجرای مطالعه تغذیه‌ی آزمودنی‌ها پایش شد تا اثر عوامل مزاحم ثبت و حذف گردد. همچنین در راستای تعیین چگالی بدن و درصد چربی بدن از ضخامت سنج پوستی (Caliper) و فرمول سه نقطه‌ای دانشکده‌ی پزشکی ورزشی آمریکا (American College of Sports Medicine- ACSM) پوستی پشت بازو، شکم و فوق خاصره سمت راست) استفاده شد.

ابتدا به منظور آشنایی آزمودنی‌ها با آزمون $\text{vo}2\text{max}$ ورزشی و همچنین اندازه گیری آزمودنی‌ها، دو هفته قبل از اجرای پروتکل پژوهش، آزمودنی‌ها به سالن بدن‌سازی دانشگاه فراخوانده و چند دقیقه پس از گرم کردن به اجرای فعالیت ورزشی پرداختند. در مرحله بعد یک هفته پس از مصرف مکمل تمامی آزمودنی‌ها مجدداً در آزمون ورزشی شرکت کردند. آزمون

بدن، سن، قد و وزن و $VO_{2\max}$ مشاهده نشد ($p > 0.05$) و گروه ها با یکدیگر همگن بودند. تغییرات غلظت 8-iso-PGF2 α ، به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی، در گروه های مکمل کالپوره و شبه دارو در مراحل مختلف اندازه گیری در جدول ۲ نشان داده شده است. بررسی نتایج بیانگر این بود که غلظت این بیومارکر اکسایشی در زمان های بلا فاصله بعد و ۲۴ ساعت پس از فعالیت هوایی در هر دو گروه به طور معنی داری افزایش پیدا می کند ($p < 0.05$) (نمودار ۱). به عبارتی بیانگر اثر معنی دار فعالیت ورزشی بر غلظت این بیومارکر است. به علاوه، بررسی نتایج با استفاده از تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر با عامل درون گروهی نشان داد که تاثیر زمان در دوره های زمانی مختلف (قبل از مصرف مکمل، قبل از فعالیت ورزشی بلا فاصله و ۲۴ ساعت بعد از فعالیت ورزشی) بر مقادیر 8-iso-PGF2 α معنی دار می باشد ($p < 0.001$). لذا با توجه به مشاهده ای اختلاف معنی دار در زمان های متفاوت، نتایج حاصل از آزمون تعقیبی بونفرونی حاکی از بالاتر بودن غلظت 8-iso-PGF2 α در ۲۴ ساعت پس از فعالیت در گروه شبه دارو نسبت به گروه دریافت کننده مکمل کالپوره بود ($p < 0.001$) (نمودار ۱).

استفاده از دستگاه سانتریفیوژ ساخت شرکت هیتک آلمان جدا شد و سپس میزان پراکسیداسیون لیپیدی با استفاده از شاخص سرمی ELISA 8-iso-PGF2 α به روش الایزا (Enzyme-linked-immunosorbent assay Cayman Chemicals Co., Ann Arbor, Michigan, USA) مورد اندازه گیری قرار گرفت (۱۹). در راستای تجزیه و تحلیل داده ها، ابتدا برای بررسی نرمال بودن توزیع داده ها از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. سپس از روش آماری آنالیز واریانس با اندازه گیری های مکرر استفاده شد، که پس از مشاهده ای اختلاف بین مراحل نمونه گیری و بین گروه ها، از آزمون پس تعقیبی بونفرونی (Benferoni post hoc) استفاده شد. کلیه محاسبات آماری در سطح معنی داری $p \leq 0.05$ و با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه شانزدهم انجام شد.

یافته ها

مشخصات عمومی آزمودنی های به تفکیک گروه ها در جدول ۱ ارائه شده است. اطلاعات این جدول نشان می دهد تفاوت معنی داری بین دو گروه در شاخص توده بدن (BMI)، درصد چربی

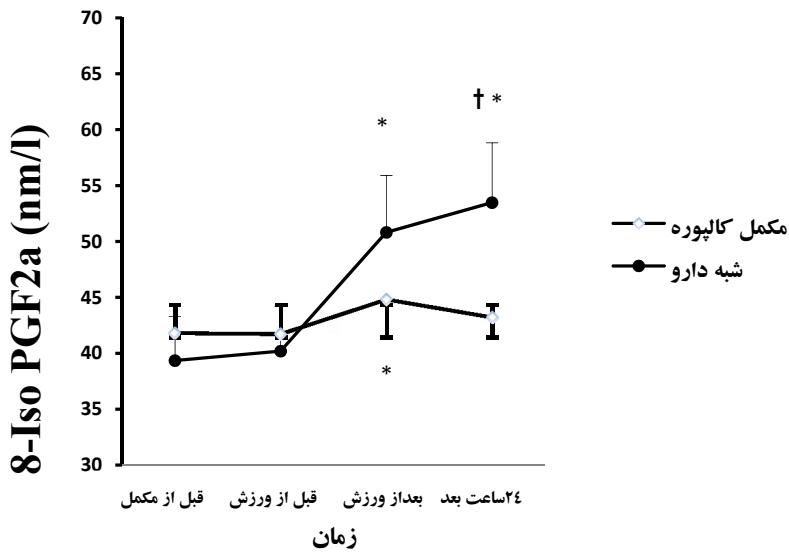
جدول ۱- میانگین و انحراف معیار شاخص های جسمانی و ترکیب بدنه آزمودنی های پژوهش به تفکیک دو گروه

متغیر	گروه	مکمل	شبه دارو	p
تعداد		۱۲	۱۲	
سن (سال)		$۲۳/۱ \pm ۲/۰۷$	$۲۲/۵ \pm ۱/۸$	$0/۴۹۰$
وزن (کیلوگرم)		$۷۷/۲ \pm ۷/۱۷$	$۷۶/۳ \pm ۷/۱۸$	$0/۳۴۱$
قد (سانتی متر)		$۱۷۸/۰ \pm ۳/۲$	$۱۷۷/۲ \pm ۳/۶$	$0/۶۰۴$
(kg/m ²) BMI		$۲۴/۲ \pm ۱/۷$	$۲۳/۵۰ \pm ۱/۵۰$	$0/۳۹۹$
درصد چربی بدن		$۱۹/۵ \pm ۳/۴۰$	$۱۸/۳ \pm ۳/۳۲$	$0/۳۹۴$
اکسیژن مصرفی بیشینه (ml/kg/min)		$۴۴/۴ \pm ۴/۲$	$۴۵/۳ \pm ۳/۸۵$	$0/۴۴۱$

تفاوت معنی داری در بین دو گروه وجود نداشت ($p > 0.05$).

جدول ۲- تغییرات غلظت 8-iso-PGF2 α گروه های مکمل و شبه دارو در مراحل مختلف اندازه گیری

شاخص	زمان اندازه گیری	قبل از مصرف	قبل از شروع	بلا فاصله قبل از شروع	بلا فاصله بعد	۲۴ ساعت بعد از فعالیت ورزشی
گروه مکمل		$۴۱/۸۴ \pm ۷/۳۱$	$۴۱/۷۵ \pm ۷/۳۷$	$۴۴/۸۶ \pm ۷/۱۴$	$۴۲/۲۴ \pm ۶/۶۲$	
گروه شبه دارو (نانومول در لیتر)		$۳۹/۳۵ \pm ۵/۵۳$	$۴۰/۰۲ \pm ۴/۹۶$	$۵۰/۸۲ \pm ۷/۳۵$	$۵۳/۴۸ \pm ۷/۷۰$	

نمودار ۱- تغییرات غلظت 8-iso-PGF2 α در گروه های مکمل و شیه دارو پس از یک جلسه فعالیت هوایی، *تفاوت با قبل از فعالیت ورزشی و قبل از مصرف مکمل ($p<0.05$)، †تفاوت بین گروه شیه دارو با گروه مکمل کالپوره ($p<0.05$)

اخیراً نشان داده شده است که فعالیت هوایی وامانده ساز باعث افزایش معنی دار غلظت مالون دی آلدئید و هیدروپراکسیداز لیپیدی به عنوان شاخص های استرس اکسایشی در ۱۲ مرد سالم می شود (۲۱). نوروزیان و همکاران نیز دریافتند که سطوح مالون دی آلدئید پلاسمما (به عنوان شاخص فشار اکسایشی) بعد از یک جلسه فعالیت ورزشی در زنان فعال به طور معنی داری افزایش پیدا می کند (۲۲). همچنین همسو با یافته های پژوهش حاضر گزارش شده است که غلظت 8-iso-PGF2 α به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی بعد از ۲۰ دقیقه فعالیت هوایی شدید به طور معنی داری افزایش پیدا می کند (۴). به علاوه در برخی یافته های صورت گرفته مشخص شده است که هر چه شدت فعالیت ورزشی بالاتر باشد، پاسخ شاخص های استرس اکسایشی در خون تشديد خواهد شد (۲۳). در این راستا جانسون و همکاران در پژوهش خود به این نتیجه دست یافتند که تغییرات غلظت TBARS به عنوان شاخص استرس اکسایشی پس از فعالیت ورزشی هوایی به شدت فعالیت بستگی دارد به طوری که متعاقب در فعالیت های هوایی با شدت VO₂peak ۸۰٪ در مقایسه با شدت های VO₂peak ۵۰٪ به طور

بحث و نتیجه گیری

علی رغم اینکه اغلب مطالعات اثرات سودمند تمرینات ورزشی منظم بر سلامتی افراد را نشان داده اند، اما شواهد بیانگر این است که فعالیت های سنگین بدنش ممکن است موجب افزایش تولید رادیکال های آزاد و استرس اکسایشی در عضلات و سایر بافت های فعال بدن شده و باعث کاهش عملکرد ورزشی در ورزشکاران شود (۲۰). لذا شناخت و ارائه راهکار مناسب که بتواند از تولید شاخص های استرس اکسایشی طی فعالیت های شدید بدنش جلوگیری کند می تواند کاربردهای بسیار مهمی داشته باشد. نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر بیانگر آن است که یک جلسه فعالیت هوایی شدید وامانده ساز باعث افزایش معنی دار غلظت غلظت ۸-ایزو پروستاگلاندین F2a (8-iso-PGF2 α ، به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی، در هر دو گروه دریافت کننده مکمل کالپوره و شیه دارو در بلافضله بعد از فعالیت شد.

این یافته از پژوهش حاضر همسو با برخی از نتایج پژوهش های قبلی است که افزایش سطوح شاخص های استرس اکسایشی را متعاقب یک جلسه فعالیت ورزشی نشان دادند. به طوری که،

مدت و شدت تمرینات، مهارت، جنس و توانایی ورزشکار و شرایط محیطی با هم می‌تواند روی استرس اکسایشی و متعاقب آن آسیب‌های اکسایشی تاثیر بگذارد (۳۰).

از طرفی مطالعات متعددی قابلیت مداخلات تغذیه‌ای را در کاهش پاسخ‌های اکسایشی پس از فعالیت ورزشی بررسی کرده‌اند. در این بین با توجه به عوارض احتمالی مکمل‌های شیمیایی، شواهد و تحقیقات چندی در زمینه مکمل‌های گیاهی انجام شده است که می‌توان اثرات مفید این مکمل‌ها را در تعديل استرس اکسایشی ناشی از فعالیت‌های بدنی به وضوح مشاهده کرد. برای مثال در تحقیقی که در آن از چای سبز به عنوان مکمل گیاهی بر شاخص‌های استرس اکسایشی در مردان وزنه بردار استفاده شده بود، مشاهده شد که چای سبز افزایش GSH و MDA ناشی از فعالیت ورزشی را در وزنه بردارها تعديل می‌دهد (۳۱). همچنین گزارش داده اند که مصرف عصاره انگور سیاه باعث کاهش معنی دار سطوح پراکسیداسیون لیپیدی و همچنین افزایش معنی دار ظرفیت آنتی اکسیدانی پلاسمای مردان قایقران متعاقب یک جلسه فعالیت ورزشی وامانده ساز می‌شود (۳۲). در پژوهشی دیگر مشخص شد که مصرف کوتاه مدت عصاره سیاه باعث تعديل و جلوگیری از افزایش شاخص‌های استرس اکسایشی در زنان و مردان بزرگسال متعاقب ۳۰ دقیقه قایقرانی باشد VO₂MAX ۸۰٪ می‌شود (۳۳). اما با توجه به اثرات درمانی فراوان گیاه کلپوره یا توکریومپولیوم (Teucrium polium)، در پژوهش حاضر اثر این مکمل بر شاخص‌های استرس اکسایشی ورزشکاران مورد بررسی قرار گرفت. به طوری که، نتایج پژوهش حاضر بیانگر این بود که غلظت پراکسیداسیون لیپیدی در ۲۴ ساعت پس از فعالیت هوازی در گروه کالپوره به طور معنی داری کمتر از گروه شبه دارو بود، به عبارتی دیگر به نظر می‌رسد مصرف مکمل 8-iso-PGF_{2α}-PGF_{2α} متعاقب فعالیت‌های هوازی وامانده ساز در ورزشکاران می‌شود. در همین راستا گزارش شده است که عصاره کالپوره (T. polium) می‌تواند

معنی داری افزایش پیدا می‌کند (۲۴). به نظر می‌رسد از جمله مکانیسم‌ها و تئوری‌های عمل احتمالی که برخی از تحقیقات برای افزایش استرس اکسایشی به دنبال فعالیت‌های هوازی شدید بیان کرده اند این است که فعالیت‌های بدنی باعث افزایش مصرف اکسیژن و متعاقب آن افزایش فعالیت میتوکندریایی در عضلات در حال انقباض می‌شود (۲۵). به طوری که گزارش شده است که ۲ تا ۵ درصد اکسیژن مصرفی در طی متابولیسم و تنفس میتوکندریایی در ارگانیسم‌های هوازی ممکن است به رادیکال‌های آزاد و محصولات آن‌ها تبدیل شود (۲۶). سایر مکانیسم‌های دیگری که در ارتباط با یک جلسه فعالیت ورزشی هوازی و استرس اکسایشی ارائه گردیده است شامل (۱) افزایش فعالیت پرواکسیدان‌ها (pro-oxidant) از طریق اثر عملکرد توده‌ای در زمانی که مصرف اکسیژن در طی فعالیت ۱۵-۱۰ برابر بیشتر از حالت استراحت است و (۲) فعالیت ناکافی آنتی اکسیدان‌ها نسبت به پرواکسیدان‌ها است (۲۷).

با این حال، نتایج برخی از مطالعات مغایر با یافته‌های پژوهش حاضر بود (۲۸ و ۲۹). سریتاش و همکاران گزارش دادند که نیتریک اکساید (NO) و 8-OHdG به عنوان شاخص‌های استرس اکسایشی پس از انجام تست کوپر (۱۲ دقیقه دویden) در مردان سالم و تمرین کرده تغییر معنی داری نمی‌یابد. همچنین فعالیت هوازی باعث کاهش غلظت مالون دی آلدئید در این افراد نمی‌شود (۲۸). به علاوه کله و همکاران نیز گزارش دادند که یک جلسه فعالیت هوازی (۲۰ کیلومتر دویden) باعث افزایش معنی دار شاخص پراکسیداسیون لیپیدی (TBARS) در ۱۰ دونده مرد نمی‌شود (۲۹). شاید بتوان دلایل تناقض این یافته‌ها را در سن، وضعیت جسمانی و مقادیر متفاوت BMI آزمودنی‌ها، شدت و مدت فعالیت و شاخص‌های متفاوت مورد اندازه گیری در تحقیقات ذکر کرد. به طوری که، کریستوف و همکاران در بازنگری خود گزارش دادند که فعالیت ورزشی به طور قطعی نمی‌تواند باعث ایجاد استرس اکسایشی شود و مجموعه عواملی از قبیل

- muscle. *Asian Pac J Trop Dis.* 2011; 63-66.
2. Fatouros IG, Jamurtas AZ, Viliotou V, Pouliopoulou S, Fotinakis P, Taxildaris K, Deliconstantinos G. Oxidative stress responses in older men during endurance training and detraining. *Med Sci Sports Exerc.* 2004; 36:2065-72.
 3. Belviran M, Gökböl H. Acute exercise I induced oxidative stress and antioxidant changes. *Eur J Gen Med.* 2006; 3:126-31.
 4. Waring WS, Convery A, Mishra V, Shenkin A, Webb DJ, Maxwell SRJ. Uric acid reduces exercise-induced oxidative stress in healthy adults. *Clin Sci.* 2003; 105: 425-30.
 5. Zbigniew W, Ewa SK, Barbara K, Sławomir J, Małgorzata M, Katarzyna K, et al. Changes in the blood antioxidant defence capacity during a 24 hour run. *J Hum Kine.* 2010; 24: 65-74.
 6. Djordjevic D, Cubrilo D, Macura M, Barudzic N, Djuric D, Jakovljevic V. The influence of training status on oxidative stress in young male handball players. *Mol Cell Biochem.* 2011; 351:251-9.
 7. Davies K, Quintanilha A, Brooks A, Packer L. Free radical and tissue damage produced by exercise. *Biochem Biophys Res Commun.* 1982; 107:1198-205.
 8. Fisher-Wellman K, Bloomer RJ. Acute exercise and oxidative stress: a 30 year history. *Dyn Med.* 2009; 8:1-25.
 9. Tanskanen M, Atalay M, Uusitalo A. Altered oxidative stress in over trained athletes. *J Sports Sci.* 2010; 28(3):309-17.
 10. Powers S, Jackson MJ. Exercise-induced oxidative stress: cellular mechanisms and impact on muscle force production. *Physiol Rev.* 2008; 88(4):1243-76.
 11. Tokmakidis S, Volaklis KA. Training and detraining effects of a combined strengthened aerobic exercise program on blood lipids in patients with coronary artery disease. *J Cardiopulm Rehabil.* 2003; 23(3):193- 200.
 12. Goldfarb AH, Bloomer RJ, McKenzie MJ. Combined antioxidant treatment effects on blood oxidative stress after eccentric

باعث جلوگیری از هیدروژن پراکسید ناشی از پراکسیداسیون لیپیدی در سلول های قرمز خون شود (۳۴). تجویز عصاره این گیاه از طریق افزایش فعالیت آنتی اکسیدانی باعث سرکوب کردن مالون دی آلدهید (MDA)، پروتئن کربونیل (PCO) و AOPP در موش های دیابتی می شود (۱۳). همچنین گزارش شده است که عصاره گیاه مذکور داری اثرات آنتی اکسیدانی بسیار قوی به ویژه از طریق مکانیسم مهارکنندگی رادیکال های آزاد در برابر پراکسیداسیون لیپیدی خواهد بود (۳۵). با این حال، مشخص شدن اثرات واقعی مصرف این گیاه به عنوان یک مکمل در ورزشکاران و مکانیسم های احتمالی در گیر در این زمینه تحقیقات بیشتر و جامع تری را می طلبد.

بنابراین صرف نظر از محدودیت های پژوهش حاضر از قبیل حجم کم نمونه ها در هر گروه، عدم امکان کنترل هیجان ها و اضطراب در زمان اجرای پروتکل و خواب و خستگی، نتایج تحقیق حاضر بیانگر این بود که یک جلسه فعالیت هوایی وamanده ساز باعث افزایش معنی دار شاخص پراکسیداسیون لیپیدی خواهد شد، به علاوه مصرف کوتاه مدت مکمل کالپوره ممکن است باعث تعدیل شاخص های استرس اکسایشی شود. با این حال جهت مشخص شدن اثرات واقعی عصاره گیاهی کالپوره به عنوان مکمل آنتی اکسیدانی در ورزشکاران نیاز به پژوهش های بیشتری است.

تقدیر و تشکر

نویسندها از همکاری تمامی افرادی که در مطالعه حاضر شرکت داشتند تشکر و قدردانی می کنند. به علاوه از دانشگاه آزاد اسلامی مهاباد که حمایت مالی از پژوهش حاضر را به عمل آوردند، نهایت تشکر را داریم.

منابع

1. Thirumalai T, Therasa SV, Elumalai EK, David E. Intense and exhaustive exercise induce oxidative stress in skeletal

- implications for deoxyribonucleic acid (DNA) damage and systemic free radical production. Environ Mol Mut. 2011; 52:35-42.
22. Norozi S, Shemshaki A, Hanachi P. The severe effects of eccentric and concentric exercise on some oxidation and anti-oxidation factors of active women in Al-Zahra university. Iran J Endocrinol Metab Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism. 2011; 13(3) :301-8. Persian.
23. Quindry JC, Stone WL, King J, Broeder CE, The effects of acute exercise on neutrophils and plasma oxidative stress. Med Sci Sports Exerc. 2003; 35:1139-45.
24. Johnson BD, Padilla J, Wallace JP. The exercise dose affects oxidative stress and brachial artery flow-mediated dilation in trained men. Eur J Appl Physiol. 2012; 112:33-42.
25. Urso ML, Clarkson PM. Oxidative stress, exercise, antioxidant supplementation. Toxicology. 2003; 189:41-54.
26. Boveris A, Oshino N, Chance B. The cellular production of hydrogen peroxide. Biochem J. 1972; 128(3):617-30.
27. Alessio HM, Hagerman AE, Fulkerson BK, Ambrose J, Rice RE, Wiley RL. Generation of reactive oxygen species after exhaustive aerobic and isometric exercise. Med Sci Sports Exerc. 2000; 32(9):1576-81.
28. Saritas N, Uyanik F, Hamurcu Z, Çoksevim B. Effects of acute twelve minute run test on oxidative stress and antioxidant enzyme activities. Afr J Pharm Pharacol. 2011; 5(9): 1218-22.
29. Kele M, Sermet A, Atmaca M, Kocigit Y. Changes in blood antioxidant status and lipid peroxidation following distance running. J Med Science. 1998;28:643-7.
30. Christopher M, Deton M, David J. Exercise-associated oxidative stress. Equin Sports Medicine. 2004; 2;278-91.
31. Simoes V, Wazawik E, Schutz GR, Comin L, Chistian Hecht K, Luizda Silva E. exercise. Med Sci Sports Exerc. 2005; 37:234-9.
13. ArdestaniA, Yazdanparast R, Jamshidi Sh. Therapeutic effects of teucriumpodium extract on oxidative stress in pancreas of streptozotocin-induced diabetic rats. J Med Food. 2008;11(3):525-32.
14. Niazmand S, Nemati K, Sparhem M. The effects of aqueous-ethanol extract of Teucrium polium L. on rabbit's blood pressure, heart rate and intraventricular pressure. J Med Plants. 2010; 9(33):90-7. Persian.
15. Ljubuncic P, Dakwar S, PortnayaI, Cogan U, AzaizehH, Bomzon A. Aqueous extracts of Teucrium polium possess remarkable antioxidant activity in vitro. eCAM. 2006; 3(3):329-38.
16. Hertog MG, Feskens EJ, Hollman PC, Katan MB, Kromhout D. Dietary antioxidant flavonoids and risk of coronary heart disease: the Zutphen elderly study. Lancet. 1993; 342:1007-11.
17. Mahjoub S, Davari S, Moazezi Z, Qujeq D. Effect of Teucrium polium flower extract on the activities of nucleoside diphosphate kinase and acetyl-CoA carboxylase in normal and diabetic rats. Afr J Pharm Pharacol. 2012; 6(15): 1106-10.
18. Karimi Fariba As, Bateni Ar. The effect of Teucrium polium on blood glucose in diabetes mellitus type 2; a comparison with glibenclamide. Iran South Med J. 2002; 2:96-103. Persian.
19. Roberts CK, Won D, Pruthi S, Kurtovic S, Sindhu RK, Vaziri ND, Barnard J. Effect of a short-term diet and exercise intervention on oxidative stress, inflammation, MMP-9 and monocyte chemotactic activity in men with metabolic syndrome factors. J Appl Physiol. 2006; 100:1657-65.
20. William E. Garrett, Donald T. Kirkendall. Text Book: Exercise and Sport Science. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins;2000. P299-317.
21. Fogarty MC, Hughes CM, Burke G, Brown J, Trinick TR, Duly E, et al. Exercise-induced lipid peroxidation:

Consumption of green tea favourably affects oxidative stress markers in weight trained men. *Nutrition*. 2010; 24:433-42.

32. Skarpańska-Stejnborn A, Basta P, Pilaczyńska-Szcześniak Ł, Horoszkiewicz-Hassan M. Black grape extract supplementation attenuates blood oxidative stress in response to acute exercise. *Biol Sport*. 2010; 27:41-6.

33. Lyall KL, Hurst SM, Cooney J, Jensen D, Lo D, Hurst RD, et al. Short-term blackcurrant extract consumption modulates exercise-induced oxidative stress and lipopolysaccharide-stimulated inflammatory responses. *AJP - Regu Physiol*. 2009; 297(1):70-81.

34. Suboh SM, Bilto YY, Aburjai TA. Protective effects of selected medicinal plants against protein degradation, lipid peroxidation and deformability loss of oxidative stressed human erythrocytes. *Phytother Res*. 2004; 18(4):280-4.

35. Boumerfeg S, Baghiani A, Djarmouni M, Ameni D, Adjadj M, Belkhiri F, et al. Inhibitory activity on xanthine oxidase and antioxidant properties of *Teucriumpodium* L. extracts. *Chin Med J*. 2012; 3:30-41.

Effect of *Teucrium polium* consumption on lipid peroxidation indices after one bout of aerobic exercise

***Sirvan Atashak**, PhD, Department of Physical Education and Sports Sciences, Collage of Humanities, Mahabad Branch, Islamic Azad University, Mahabad, Iran (*Corresponding author).

Kamal Azizbeigi, Ph.D. Department of Physical Education and Sports Sciences Collage of Humanities, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.

Mehdi Soleimani, PhD Student, Exercise Physiology Research Center of Baghiatallah University, Tehran, Iran.

Mohammad Ghaderi, PhD Student, Department of Physical Education and Sports Sciences, Collage of Humanities, Mahabad Branch, Islamic Azad University, Mahabad, Iran.

Abstract

Background: The present study was conducted to assess the effect of aqueous extract of *Teucrium polium* on 8-iso-Prostaglandin F_{2α} (8-iso-PGF_{2α}) in young athletes after one bout of graded aerobic exercise.

Methods: Twenty four physical education students (aged 22.58±1.94 years; weight 75.80±7.71 kg; BMI 23.86 ± 1.61) in a randomized double-blind design were allocated into two supplement (n=12) & placebo (n=12) groups. Those in the supplement group received 125 gr/day/kg of aqueous extract one week before the exercise protocol.. Then, all subjects of both groups underwent graded aerobic exercise one day after supplementation. Blood samples were collected from the anticubital vein at: prior to supplementation, pre-exercise, immediately after exercise and 24 hr post exercise, and 8-iso-PGF_{2α} levels were measured. Data was analyzed by repeated measure ANOVA at $\alpha \leq 0.05$.

Results: The results showed that concentration of 8-iso-PGF_{2α}, as lipid peroxidation indices, significantly increased immediately and 24 hr post exercise in both groups ($p>0.05$). However, concentration of this biomarker significantly increased 24 hr post exercise in placebo versus supplement group ($p=0.001$).

Conclusions: In general we can say that the extract of *Teucrium polium*, as antioxidant supplement, may have favorable effect on plasma and cellular membrane lipid peroxidation, and it can be used to prevent of damaging effects free radicals.

Keywords: Extract of *Teucrium polium*, Lipid peroxidation, Aerobic exercise.